

T
eddy

– Alle ønsker å mestre og bli sett. Derfor er tilrettelegging for dem som vanligvis blir forgått, så utrolig viktig.

HILDE GARLID
hilde@solabladet.no

Historien om Ursula Julie Monsen og hennes engelske venn, Teddy er ganske utrolig.

Det handler om en spesialpedagog som i årevis har kjempet for de elevene som stiller aller, aller bakest i køen. De som ingen forventer noe faglige resultat i fra, og som derfor ikke blir sett når de mestrer og presterer.

Det er også en historie om andre reaksjoner og holdninger, men ikke minst en fortelling om en dame med et engasjement; så stort og så personlig forankret på andres vegne, at hun til slutt ble hørt - på høyeste plan i departementet.

Det var en gang

Vi må tilbake til England og en 13 år gammel jente som flyttet til The Lake District nord i England fordi foreldrene skilte seg.

– Det som skjedde her, påvirket livet mitt. I den vesle landsbyen Troutbeck som mor og jeg flyttet til, var det bare én fritidsaktivitet jeg kunne delta i; Røde Kors. Jeg meldte meg som frivillig til deres besøkstjeneste og kom for første gang i kontakt med mennesker med funksjonshemmning. Før den tid hadde jeg aldri tenkt tanken, aldri kjent et eneste menneske med funksjonshemmning. Jeg var nok selv i en alder og en livssituasjon der jeg personlig hadde behov for å være behøvd, sier Julie.

Engasjementet fortsatte da hun begynte på en kostskole for jenter.

– Nærmeste nabo til skolen var Cheshire Homes, et hjem for multifunksjonshemmde personer. Skolen hadde i utgangspunktet ingenting med institusjonen å gjøre, men til tross for rektors skepsis fikk jeg lov å organisere og tilrettelegge for utflukter, teselskaper og diverse aktiviteter. Det er

egentlig ganske utrolig hvilken frihet jeg fikk til å holde på med, og jeg trivdes godt i rollen, innrømmer Julie.

Skolen belønnet hennes med skoleprisen, og da hun skulle ha sitt store 21-årsselskap, etter at hun hadde begynt på Universitetet i Leeds, ba hun om å få holde selskapet på institusjonen.

– Jeg ville ha alle vennene mine derifra på festen, pluss alle de andre vennene mine. Noen spurte meg om det var så lurt. Det var aller første gang jeg måtte tenke over om mine venner ville eller ikke ville være sammen med handikapede mennesker.

– Ville de?

– Selvsagt. Alle kom, og det ble en strålende fest.

Veien til Norge

Ursula Julie Monsen utdannet seg som lærer, og jobbet seks år

på en skole for barn med adferdsvansker i en av Londons ny-byer.

– Det var rett og slett tøft. Jeg skjønte jeg måtte slutte da jeg begynte å lete etter unormalite-

ter hos normale barn.

En eneste gang i sitt unge liv har Julie Monsen kjøpt The Times. I akkurat den avisens var det en stillingsannonse for en lærerjobb på The British School i Stavanger.

– Noen ganger i livet så vet vi med sikkerhet hva som er rett. Jeg visste at jeg skulle ha den jobben. Det var 60 søkere men jeg fikk den. Uten å kjenne et eneste norsk menneske, satte jeg med på flyet, fast bestemt på å bli boende i Norge.

Som singel, engelsk dame i Stavanger, som slet med å lære seg norsk, har Julie kjent på et snev av det å være handikapet.

– Jeg har opplevd å bli oversett fordi jeg ikke mestrer alt like godt som andre. Men dermed noen bare ga meg et lite stikkord når de norske samtaler tok en ny retning, så var det mye lettere å henge med. Det skal av

Historien om

Julie Monsen og Teddy har hatt ti gode spesialpedagogiske år sammen. Teddy har lært et stort antall barn undervisning av funksjonshemmde barn, men som også kan brukes i de yngste klassene til introduksjon til

Alle elevene hilser høflig på Teddy når Julie Monsen setter i gang engelskundervisningen for elever på Grannes ressurssenter. (Arkivfoto)

en konversasjon på engelsk med Teddy.

Det er fantastisk å se Julie og Teddy i aksjon sammen med elevene på Grannes. De synger og prater, gjentar ord og leker med teddybjørnen.

– Det er ti år siden jeg begynte på ressurssenteret. Like lenge har jeg måtte forklarer for spesialister og for andre hvorfor jeg

lærer de handikapede barna å snakke engelsk. Kan det være nødvendig? Det er vel bedre at de lærer seg norsk?, er spørsmålene jeg får. Julie har svar.

– Engelsk språk er en del av virkeligheten for disse barna også. De hører det på tv, det er en del av ungdomskulturen - hvorfor skal de være utestengt?

en teddybjørn

med funksjonshemmning å forstå og selv snakke engelsk. Nå blir Teddy et eget læreverk som skal brukes til det engelske språket. (Foto: Hilde Garlid)

Spørsmålet får hun også når hun underviser framtidige lærere på Universitetet i Stavanger.

– Det var oppsiktssvekkende for meg at ingen av tredjeårsstudentene der hadde tenkt på at de kunne få elever i klassene sine med spesielle behov.

Bare muligheter

Allerede den gang Julie gikk på kostskole og organiserte fritidsaktiviteter for psykisk utviklingshemmede, ble hennes pedagogiske motto plantet.

Mottoet har slått dype røtter og Julie er urokkelig når hun sier:

– Det gjelder ikke se på vankelighetene, men på mulighetene.

– Det er så lett å fokusere på det vi ikke mestrer, eller de hindringer som gjør at vi ikke fungerer optimalt. Mine egne språklige og sosiale tilpasnings-

– Jeg har møtt mye fordommer når jeg vil lære psykisk utviklingshemmede barn å snakke engelsk.

stedet må vi fokusere på mulighetene. Det handler bare om hvordan vi ser på det, gjør det ikke?

Det er definitivt mulighetenes magiske sirkel Julie lager når hun samler elevene sine rundt seg for å snakke med Teddy eller når hun setter opp klassiske musikalske verk som «Nøtteknekken» - på engelsk!

Forestillingene er velregisserte, alle deltar, og alle deltar på et fremmedspråk, og alle mestrer sine roller i stykket.

Sprer gjerne til andre

Julie kunne holdt all denne kunnskapen og erfaringen for seg selv.

vansker i det norske samfunnet kunne blitt en alvorlig bremse for meg dersom jeg hadde lett problemene ta styringen. I

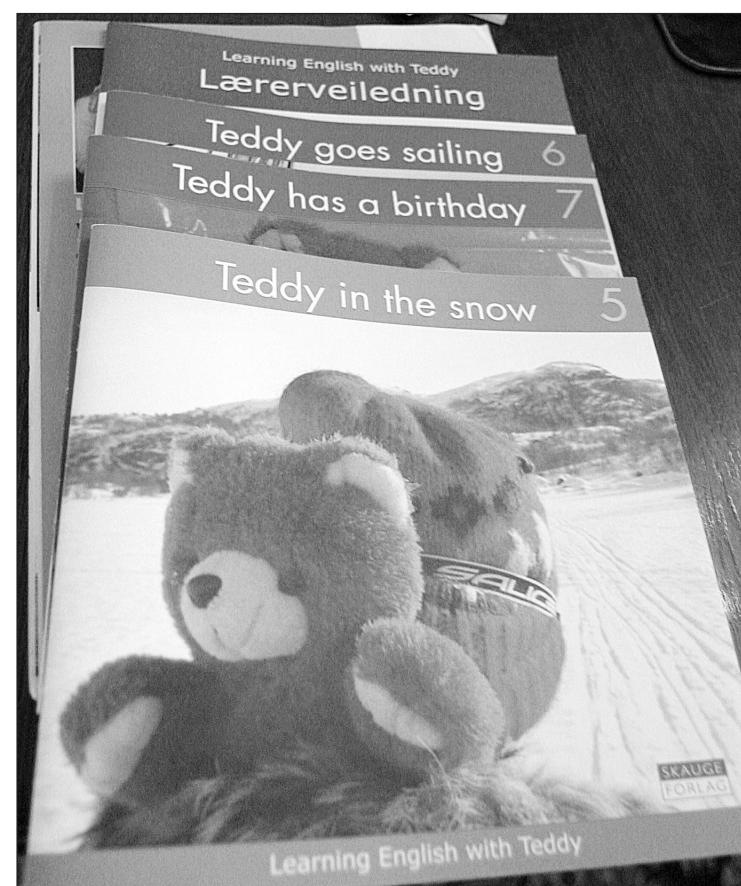
– It depends how you see it, isn't it?

som på tenåringers vis er sentrert om seg selv og sine egne prestasjoner. Men i klasserommet på Grannes må de snakke og oppføre seg helt på elevenes premisser. Mange lærer mye nytt om seg selv, og ikke minst; den erfaring at de menneskene som ingen forventer noe av, faktisk presterer og gleder seg over sin egen mestringsevne.

– Jeg har selv lært så mye og deler gjerne med meg, både mine erfaringer og Teddys. Han er en følgesvenn og en betydelig pedagog, ler Julie Monsen.

Engelske Teddy blir læreverk

– Hadde jeg fått ett avslag til ville Teddy vært begravet. På tredje forsøk fikk Julie Monsen ja fra Utdanningsdepartementet til å lage et læreverk.

Teddy blir et flukkende nytt læreverk i engelsk som lanseres i februar.

28. februar er det lansering av læreverket «Learning English with Teddy».

Ursula Julie Monsen har brukt mange, mange år for å bli hørt om behovet for å lage et undervisningsopplegg og et læreverk for å tilrettelegge engelskundervisning for funksjonshemmede elever. Nå har hun lykkes.

Fram og tilbake

– Det har vært en lang kamp. Første gang jeg søkte om pengar til å utvikle lærermateriell, fikk jeg avslag fordi jeg måtte ha et etablert firma i ryggen.

Det måtte hun lage selv. Slik oppstod firmaet «Teddy Language Enterprise».

Da det var vel etablert, og Julie Monsen hadde presentert sine hjemmelagde småbøker og introduksjonsmateriell for en masse pedagoger, søkte hun Utdanningsdepartementet på nytt om økonomisk støtte til å få utgitt verket.

– Denne gang fikk jeg avslag fordi jeg måtte ha et forlag som ville utgi læreverket.

Hun måtte rykke tilbake til start, og var i lange møter og samtaler med diverse forlag.

– Lenge hadde jeg muntlig avtale med Aschehoug, men så gikk det i vasken.

Slik kom hun i kontakt med Skauge Forlag.

– Nina Skauge har selv barn med Down og har utgitt flere bøker om barn med Downs syndrom. Det har vært et spennende utviklingsprosjekt, og nå er læreverket ferdig.

Ti bøker om Teddy

Det har blitt ti bøker om Teddy i tillegg til lærerveiledning, spill, cd og dvd.

– Teddy og jeg har kommet på et høyere plan. Nå får jeg undervise og veilede lærerstuderter, jeg blir spurta om foredrag på kompetansesentre for pedagogikk og nå får jeg sjansen til å gi ut mitt eget læreverk.

– Du og Teddy har hatt ti år sammen. Er du klar for å gi ham videre?

– Ja, det er jeg. Jeg har nye ideer jeg jobber med, sier Julie Monsen.

– Goodbye, Teddy.